द्वारिणं तापसा ऊचूराजानञ्च प्रकाशय। ते तु गत्वा क्षणेनैव सभायां विनिवेदिताः।
तं चारणसहस्राणां मुनीनामागमं तदा। श्रुत्वा नागपुरे नृणां विस्मयः समपद्यत।
मुहूर्त्तोदित आदित्ये सर्व्वे बालपुरस्कृताः। सदारास्तापसान्द्रष्टुं निर्य्ययुः पुरवासिनः।
स्त्रीसङ्घाः क्षत्रसङ्घाश्च यानसङ्घसमाश्रिताः। ब्राह्मणैःसह निर्य्ययुर्ब्राह्मणानाञ्च योषितः।
तथा विट्शूद्रसङ्घानां महान् व्यतिकरोऽभवत्। न कश्चिदकरोदीर्ष्यामभवन् धर्म्मबुद्धयः। ४९९०
तथा भीष्मः शान्तनवः सोमदत्तोऽथ बाह्लिकः। प्रज्ञाचक्षुश्च राजर्षिः क्षत्ताच विदुरः स्वयं।
सा च सत्यवती देवी कौशल्या च यशस्विनी। राजदारैः परिवृता गान्धारी चापि निर्य्ययौ।
धृतराष्ट्रस्य दायादा दुर्य्योधनपुरोगमाः। भूषिता भूषणैश्चित्रैः शतसङ्घा विनिर्य्ययुः।
तान्महर्षिगणान्दृष्ट्वा शिरोभिरभिवाद्यच। उपोपविविशुः सर्व्वे कौरव्याः स पुरोहिताः।
तथैव शिरसा भूमावभिवाद्य प्रणम्य च।। उपोपविविशुः सर्व्वे पौरजानपदा अपि। ४९९५
तमकूजमभिज्ञाय जनौघं सर्व्वशस्तदा। पूजयित्वा यथान्यायं पाद्येनार्घ्येण च प्रभो।
भीष्मो राज्यञ्च राष्ट्रञ्च महर्षिभ्यो न्यवेदयत्। तेषामथो वृद्धतमः प्रत्युत्थाय जटाजिनो।
ऋषीणां मतमाज्ञाय महर्षिरिदमब्रवीत्। यः स कौरव्यदायादः पाण्डुर्नाम नराधिपः। कामभोगान्परित्यज्य शतशृङ्ग
मितो गतः।
ब्रह्मचर्य्यव्रतस्थस्य तस्य दिव्येन हेतुना। साक्षाद्धर्म्मादयं पुत्रस्तत्र जातो युधिष्ठिरः।
तथैनं बलिनां श्रेष्ठं तस्य राज्ञो महात्मनः। मातरिश्वा ददौ पुत्रं भीमं नाम महाबलं। ४९२०
पुरुहूतादयं जज्ञे कुन्त्यामेव धनञ्जयः। यस्य कीर्त्तिर्महेष्वासान्सर्व्वानभिभविष्यति।
यौ तु माद्री महेष्वासावस्तृत पुरुषोत्तमौ। अश्विभ्यां पुरुषव्याघ्रावेमौ तावपि पश्यत।
चरता धर्म्मनित्येन वनवासं यशस्विना। नष्टः पैतामहो वंशः पाण्डुना पुनरुद्धृतः।
पुत्राणां जन्म वृद्धिञ्च वैदिकाध्ययनानि च। पश्यन्तः सततं पाण्डोः परांप्रीतिमवाप्स्यथ।
वर्त्तमानः सतां वृत्ते पुत्रलाभमवाप्य च। पितृलोकं गतः पाण्डुरितः सप्तदशेऽहनि। ४९२५
तं चितागतमाज्ञाय वैश्वानरमुखे हुतं। प्रविष्टा पावकं माद्री हित्वा जीवितमात्मनः।
सा गता सह तेनैव पतिलोकमनुव्रता। तस्यास्तस्यच यत्कार्य्यं क्रियतां तदनन्तरं।
इमे तयोः शरीरे द्वे पुत्राश्चेमे तयोर्व्वराः। क्रियाभिरनुगृह्यन्तां सह मात्रा परन्तपाः।
प्रेतकार्य्ये निवृत्ते तु पितृमेधं महायशाः। लभतां सर्व्वधर्म्मज्ञः पाण्डुः कुरुकुलोद्वहः।
वैशम्पायनउ वाच॥ एवमुक्त्वा कुरून्सर्व्वान् कुरूणामेव पश्यतां। क्षणेनान्तर्हिताः सर्व्वे तापसा गुह्यकैः सह। ४९३०
गन्धर्व्वनगराकारं तथैवान्तर्हितं पुनः। ऋषिसिद्धगणान्दृष्ट्वा विस्मयं ते परं ययुः।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि ऋषिसंवादे षड्विंशत्यधिकशततोऽध्यायः॥ १२६॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ पाण्डोर्व्विदुर सर्व्वाणि प्रेतकार्य्याणि कारय। राजवद्राजसिंहस्य माद्र्याश्चैव विशेषतः।
प्रभूतान्वासांसि रत्नानि धनानि विविधानि च। पाण्डोः प्रयच्छ माद्र्याश्च येभ्यो यावच्च वाञ्छितं।